

Vlak naděje

Kromě toho, že se Olga Menzelová stará o svou roztomilou dcerku Aničku, stihla ještě pracovat jako tisková mluvčí projektu Winton Train.

Olga Menzelová s Nicolasem Wintonem, který letos oslavil 100. narozeniny.

Můžete čtenářům Glancu přiblížit, jak jste se k tomuto projektu dostala?

Úplně na začátku mě oslovil ředitel Odboru komunikace Českých drah Zbyněk Honys, který o tomto projektu začal uvažovat již před dvěma lety.

Je to silný příběh, který nepotřebuje reklamu, ale přesto...

Na začátku druhé světové války obyčejný britský úředník, kterému bylo třicet let, zachránil stovky českých, převážně židovských dětí před transportem do koncentračního tábora. Vypravil pro ně speciální vlaky, které je odvezly do Velké Británie, kde se jich ujaly náhradní rodiny. Společnost Winton Train se rozhodla uskutečnit rekonstrukci tohoto činu. 1. září jsme vypravili historické vlaky, které jely po stejné trase jako před 70 lety. Pasažéry tvořila první, druhá, či dokonce třetí generace dětí, které sir Nicolas Winton zachránil, a studenti uměleckých škol. V Londýně vlak osobně přivítal stoletý sir Nicolas Winton.

Co bylo na projektu největším oříškem?

Bezpochyby celý projekt zafinancovat a logisticky zajistit. S tím nám velmi pomohla Britská obchodní komora v Praze.

Jak se vás osobně příběh Wintonových dětí dotýká?

Dcera Anna Karolina

Čin sira Nicolase Wintona mě zaujal svou bezprecedentní šlechetností vůči lidem, se kterými nemusel mít nic společného. Obětoval své pohodlí, aby zachránil v cizí zemi cizí děti. ■